

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zrůsta, Ph.D. a soudců JUDr. Miroslavy Follové a Mgr. Zory Telecké ve věci

navrhovatele: **P. A.**, narozený den XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Faltusem
sídlem Doudlebská 1046/8, Praha 4

proti
odpůrkyni: **O. A.**, narozená dne XXXXX
trvale bytem XXXXX, Česká republika
t. č. XXXXX, Švýcarská konfederace

za účasti nezletilé: **XXXXX**, narozená dne XXXXX
bytem u odpůrkyně
zastoupená opatrovníkem Úřadem pro mezinárodněprávní ochranu dětí
sídlem Šilingrovo náměstí 257/3, 602 00 Brno

o navrácení nezletilé do místa obvyklého bydliště,

o odvolání navrhovatele proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2022, č. j. 82 Nc 2506/2022-409,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně v záhlaví označeným rozsudkem zamítl návrh na navrácení nezletilé XXXXX, narozené dne XXXXX, do místa jejího obvyklého bydliště v Gruzii (výrok I.). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání navrhovatel. Zcela odmítá interpretaci soudu I. stupně, pokud uvádí, že návratové řízení je řízením předběžným, ve kterém má navrhovatel povinnost tvrzení a důkazní, jakož i tvrzení, že bylo prokázáno, že se nezletilá XXXXX nachází, resp. ke dni podání návrhu nacházela ve Švýcarsku. Zdůraznil, že nezletilá byla oprávněnou dne 12. 6. 2022 protiprávně přemístěna do České republiky, což bylo prokázáno provedeným dokazováním, soud I. stupně se však touto otázkou vůbec nezabýval. Z tohoto důvodu považuje rozsudek soudu I. stupně za nepřezkoumatelný, neboť jakákoli úvaha soudu k otázce protiprávnosti přemístění (stejně jako provedení důkazů k tomu) v napadeném rozsudku zcela absentuje. Okamžik, ke kterému je nutno vztahovat otázku pobytu dítěte ve vztahu k čl. 12 Úmluvy, je den zahájení řízení (30. 9. 2022); není a nemůže být v zájmu dítěte, aby přemístění dítěte ze státu, kde je vedeno návratové řízení, vedlo k zastavení řízení či zamítnutí návrhu. Soud navíc nemá žádný relevantní důvod se domnívat, že nezletilá byla přemístěna do jiného státu, rozhodně nikoli před zahájením řízení. Navrhovatel pak předkládá emailovou komunikaci s OSPOD ÚMČ Praha 5, kde sociální pracovnice navrhovateli sdělila, že dle sdělení odpůrkyně ze dne 15. 10. 2022 XXXXX do školy chodí mimo Prahu. Navrhovatel tak má za to, že ještě k datu 15. 10. 2022 se nezl. XXXXX nacházela na území České republiky. Odpůrkyně již v návratovém řízení v Gruzii lhala a předkládala falešné důkazy, v Gruzii je mimo jiné stíhána pro porušení spravedlnosti. Soud I. stupně si tak měl odpůrkyni předložené listiny ověřit a dokazováním doplnit (alespoň dotazem na švýcarskou základní školu) a měl také trvat na předložení zprávy Ředitelství pro mezinárodní spolupráci Sirene, že si odpůrkyně požádala o povolení pobytu ve Švýcarsku. V tomto směru trvá na doplnění dokazování. Trvá také na tom, že soud I. stupně měl ve smyslu § 488 z. ř. s. návrhu navrhovatele vyhovět, neboť odpůrkyně se k nařízenému jednání bez řádné omluvy nedostavila a k návrhu se nevyjádřila. Protože rozhodnutí soudu I. stupně má navrhovatel za nepřezkoumatelné a dále proto, že soud řádně nezjistil skutkový stav a učinil skutkové závěry, které nemají oporu v provedeném dokazování, navrhl změnu rozsudku soudu I. stupně tak, že bude nařízen návrat nezletilé do místa jejího obvyklého bydliště v Gruzii.
3. Dle odpůrkyně z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že s nezletilou XXXXX od 2. 7. 2022 nežijí v České republice, ale od tohoto data žijí ve Švýcarské konfederaci, kde nezletilá od 15. 8. 2022 nepřetržitě navštěvuje základní školu. Do České republiky odpůrkyně vycestovala pouze za účelem získání nových dokumentů, neboť vízum jí platilo do 21. 6. 2022. K argumentaci navrhovatele pak zdůraznila, že již v době zahájení tohoto řízení se odpůrkyně s nezletilou nacházely na území Švýcarské konfederace, pro aplikaci čl. 12 Haagské úmluvy tak nejsou splněny podmínky. Doplnila, že v současné době probíhá ve Švýcarské konfederaci řízení, ve kterém se navrhoval domáhá navrácení nezletilé XXXXX do Gruzie, jednání nařídil soud kantonu XXXXX na 23. 1. 2023, na žádost navrhovatele však bylo jednání odročeno na neurčito. V souvislosti s návratovým řízením probíhajícím ve Švýcarsku a na základě úředního opatření odpůrkyně ani nezletilá nemohou vycestovat mimo území Švýcarské konfederace. Dále odpůrkyně uvedla, že navrhovatel již dva roky neplní vyživovací povinnost vůči nezletilé. Navrhla tedy, aby rozsudek soudu I. stupně byl v celém rozsahu potvrzen.
4. Opatrovník nezletilé XXXXX považuje odvolání navrhovatele za nedůvodné, neboť se se závěry soudu I. stupně uvedenými v napadeném rozhodnutí zcela ztotožňuje. Doplnil, že argumentaci navrhovatele uvedenou v podaném odvolání považuje za spekulativní (domněnky o přítomnosti nezletilé na území České republiky v den komunikace matky s orgánem sociálně-právní ochrany dětí městské části Praha 5 nebo v den komunikace matky s opatrovníkem), když i skutečnost prokazovanou pouze nepřímými důkazy lze mít za prokázanou.

5. U nařízeného odvolacího jednání pak právní zástupce navrhovatele uvedl, že o probíhajícím návratovém řízení ve Švýcarsku nebyl svým klientem informován; nepovažuje za relevantní, zda se nezletilá nachází na území České republiky nyní, ale že zde byla ke dni zahájení tohoto řízení.
6. Odvolací soud po zjištění, že objektivně i subjektivně přípustné odvolání (§ 201, § 202 a contr. o. s. ř.) bylo podáno včas (§ 1 odst. 2 z. ř. s., § 204 odst. 1 o. s. ř.) nařídil ústní odvolací jednání, při němž přezkoumal rozsudek soudu I. stupně i řízení, které mu předcházelo (§ 1 odst. 2 z. ř. s., § 212, § 212a o. s. ř.) a ve věci v potřebném rozsahu doplnil dokazování, nicméně dospěl k závěru, že odvolání navrhovatele nelze shledat opodstatněným.
7. Odvolací soud především musí dát za pravdu soudu I. stupně v tom, že návratové řízení je toliko řízením o předběžném opatření sui generis, které řeší jen otázku jurisdikce v otázce práv a povinností rodičů k nezletilému dítěti. Z toho plyne i obecný požadavek, aby toto řízení proběhlo ve zkráceném režimu, čemuž odpovídá i příslušná právní úprava vymezující kratší lhůty po nařízení jednání a rozhodnutí ve věci. Zvláštní pravidla daného typu řízení by měla usnadňovat přijetí rychlého rozhodnutí (v nejlepším zájmu dítěte). Nelze tedy řízení prodlužovat vyžádáváním důkazů od orgánů cizího státu, jež by mohlo trvat i celé měsíce. Soud proto musí při potřebě rychlosti rozhodování vycházet z obsahu spisu a důkazů předložených účastníky (včetně opatrovníka nezletilého dítěte, jenž jako Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí má v této oblasti rozsáhlé možnosti), poskytují-li ve svém souhrnu dostatečný podklad pro skutková zjištění. Zdůrazňovaná rychlost řízení je jednak faktorem minimalizujícím škodu, která dítěti protiprávním přemístěním nebo zadržením vzniká, jednak je faktorem vedoucím k odstrašení rodičů od únosů dítěte a má tak i prevenční funkci. Vlastní spor o věci samé, tj. o právu péče o dítě, se totiž má uskutečnit až před příslušnými orgány státu, kde mělo dítě obvyklý pobyt, přičemž rozhodnutí o návratu dítěte, vydané podle Haagské úmluvy, se nedotýká věcné úpravy práva péče o dítě.
8. Pokud odvolání navrhovatele směřuje do údajně nesprávného hodnocení důkazů soudem I. stupně, resp. proti nesprávným skutkovým zjištěním soudu I. stupně, tak k tomu lze obecně uvést, že skutkové zjištění neodpovídá provedeným důkazům, jestliže výsledek hodnocení důkazů soudem není v souladu s ust. § 132 o. s. ř. K tomu může dojít buď proto, že soud I. stupně vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nebo přednesů účastníků nevyplývaly, ani jinak nevyšly za řízení najevo anebo pominul-li rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo vyšly za řízení najevo. Nesprávná jsou i taková skutková zjištění, jež soud I. stupně založil na vadném hodnocení důkazů. Typově jde o situaci, kdy je logický rozpor v hodnocení důkazů, popř. poznatků, které vyplývaly z přednesů účastníků, nebo které vyšly najevo jinak z hlediska závažnosti (důležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. věrohodnosti, anebo kdy výsledek hodnocení důkazů neodpovídá tomu, co mělo být zjištěno způsobem vyplývajícím z ust. § 133 až § 135 o. s. ř.
9. Soud I. stupně je instancí skutkovou. Odvolací soud může odchylně hodnotit důkazy provedené soudem I. stupně (za předpokladu, že tyto důkazy znovu sám provede) pouze za situace, pokud je toto hodnocení v extrémním nesouladu se shora vytyčenými zásadami.
10. Odvolací soud je toho názoru, že soud I. stupně v tomto směru nepochybil. Skutková zjištění soudu I. stupně mají oporu v provedených důkazech, z nichž bylo zjištěno, že dne 12. 6. 2022 se odpůrkyně s nezletilou sice přemístila z Gruzie do České republiky (za účelem obnovení povolení k pobytu v České republice, který má nyní prodloužený do 22. 8. 2027), dne 2. 7. 2022 však obě odjely do Švýcarska, kde nyní žijí. Ve dnech 23. - 24. 8. 2022 odpůrkyně vycestovala do České republiky pouze za účelem vyzvednutí dokladů. Ve Švýcarsku odpůrkyně požádala o povolení k pobytu, nezletilá XXXXX navštěvuje Základní školu v XXXXX (od 16. 8. 2022). Na evidované adrese trvalého pobytu v České republice se odpůrkyně ani nezletilá dlouhodobě nezdržují. Nezletilá XXXXX není evidována jako žákyně na žádné základní škole v České republice, odpůrkyně není vlastníkem žádné nemovitosti v České republice.

11. Předmětem řízení v projednávané věci je navrácení nezletilé XXXXX do místa jejího obvyklého bydliště ve věci mezinárodního únosu na základě včas podaného návrhu navrhovatele, který se domáhá navrácení nezletilé XXXXX do místa jejího obvyklého bydliště v Gruzii. Svůj návrh opřel o skutečnost, že odpůrkyně nezletilou přemístila bez jeho souhlasu do České republiky, což dovozuje z toho, že v polovině června 2022 se odpůrkyně obrátila na OSPOD ÚMČ Praha 5 a podala žádost o přijetí nezletilé na Základní školu XXXXX. Soud I. stupně dospěl k závěru, že po provedeném dokazování nebylo prokázáno, že by se nezletilá nacházela na území České republiky, když naopak zprávou Policie ČR a k ní připojenou zprávou Základní školy v XXXXX včetně obálky s potvrzením švýcarské pošty, jízdenkami na Flixbus a sdělením opatrovníka bylo prokázáno, že aktuálně žije s odpůrkyní ve Švýcarsku, kde také chodí do školy a odpůrkyně podala žádost o povolení k pobytu. Nebyla-li prokázána přítomnost nezletilé na území České republiky, nelze rozhodovat o povinnosti odpůrkyně nezletilou z území České republiky navrátit do místa obvyklého bydliště. Skutečnost, že se odpůrkyně s nezletilou na území České republiky nacházela na přelomu června a července 2022 a snažila se zde sehnat bydlení, a že zde má povolený trvalý pobyt, resp. domněnka navrhovatele, že se na území České republiky podle něj stále nachází, k vyhovění návrhu nestačí.
12. Jak již bylo naznačeno výše, odvolací soud dokazování doplnil především odpůrkyní předloženým návrhem navrhovatele na navrácení nezletilé XXXXX ze Švýcarské konfederace a žádostí o vydání předběžného opatření sepsaným dne 20. 12. 2022 v Luganu s podacím razítkem soudní kanceláře XXXXX ze dne 22. 12. 2022 s přílohou (formulář žádosti o bezplatnou právní pomoc). Z tohoto podání (sepsaného dne 20. 12. 2022 v Luganu advokátem Christopherem Jacksonem z plné moci navrhovatele) vyplývá, že navrhovatel se v tomto paralelně vedeném návratovém řízení domáhá navrácení nezletilé XXXXX ze Švýcarska, kam byla přes rozhodnutí gruzijských soudů a bez souhlasu navrhovatele protiprávně přemístěna. Dle tvrzení navrhovatele byla nezletilá dne 12. 6. 2022 odpůrkyní odvezena do Prahy, odkud se však ihned opět přemístily do XXXXX ve Švýcarské konfederaci, kde se nyní nacházejí a nezletilá tam navštěvuje školu. Současně navrhovatel navrhl vydání předběžného opatření, jímž by odpůrkyni bylo uloženo odevzdat soudu cestovní doklady a bylo jí zakázáno převést nezletilou XXXXX přes švýcarské hranice. Z emailu adresovaného opatrovníkovi nezletilé Jindřichem Kubovským, vedoucím oddělení konzulární ochrany, Konzulární odbor Ministerstva zahraničních věcí České republiky pak bylo zjištěno, že se na Ministerstvo zahraničních věcí České republiky obrátil navrhovatel (přípisem ze dne 30. 12. 2022 nazvaným „věc: naléhavé sdělení – žádost o součinnost při ochraně protiprávně zadržované nezletilé osoby XXXXX, nar. XXXXX (oběti mezinárodního únosu), na základě soudního rozhodnutí na území Švýcarské konfederace, na základě soudního rozhodnutí ze dne 23. 12. 2022“, který uvedl, že nezletilá XXXXX se momentálně nachází s odpůrkyní ve Švýcarsku, přičemž vyjádřil obavu, že odpůrkyně nezletilou unese do Ruska, příp. do České republiky nebo na Kypr. Dle navrhovatelem přiloženého dokumentu adresovaného soudem kantonu XXXXX ze dne 23. 1. 2023 advokátovi navrhovatele Christopherovi Jacksonovi švýcarská justice uložila na návrh navrhovatele odpůrkyni odevzdat veškeré cestovní doklady nezletilé a zakázala jí vycestovat mimo území Švýcarska. Ze sdělení Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci, OOS, oddělení pátrání, opatrovníkovi nezletilé ze dne 7. 11. 2022 pak bylo zjištěno, že Ředitelství pro mezinárodní spolupráci Siren eviduje žádost odpůrkyně o povolení k pobytu pro odpůrkyni a nezletilou XXXXX, další informace švýcarská strana neposkytla.
13. Stěžejní právní normou řešící danou oblast je mezinárodní Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí přijatá dne 25. 10. 1980 v Haagu (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/1998 Sb., obecně nazývána jako Haagská úmluva, dále jen „Úmluva“). Jak Česká republika, tak Gruzie jsou signatáři této Úmluvy, která je součástí právního řádu České republiky podle čl. 10 Ústavy. Úmluva zakotvuje základní pravidla pro neprodlené navrácení dítěte přeshraničně neoprávněně odebraného nebo zadržovaného, včetně možnosti odmítnout jeho navrácení ve zvláštních, řádně odůvodněných případech. Procesní úprava je pak obsažena v ust. § 478 a násl.

zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“). Základními cíli shora uvedených právních nástrojů je chránit děti před škodlivými účinky protiprávního přemístění nebo zadržování, stanovit postupy k zajištění bezodkladného návratu do státu jejich obvyklého bydliště, zajistit ochranu práva styku s nimi a odradit od šíření mezinárodních únosů dětí protiprávně přemístěných nebo zadržovaných v některém smluvním státě. Přemístění nebo zadržení dítěte se považuje za protiprávní, jestliže jím dojde k porušení práva péče o dítě, které má osoba, instituce nebo kterýkoliv jiný orgán podle právního řádu státu, v němž dítě mělo své obvyklé bydliště bezprostředně před přemístěním nebo zadržením, a to za předpokladu, že toto právo péče o dítě bylo v době přemístění nebo zadržení skutečně vykonáváno nebo by bylo takto vykonáváno, kdyby nedošlo k přemístění nebo zadržení. Právo péče o dítě může vyplývat zejména ze zákonů nebo ze soudního nebo správního rozhodnutí, příp. z dohody rodičů. Dojde-li k protiprávnímu přemístění či zadržení a je-li podán rodičem návrh na navrácení dítěte do jednoho roku od protiprávního přemístění nebo zadržení, musí soud nařídít navrácení dítěte do místa jeho obvyklého bydliště. Tuto povinnost nemá pouze tehdy, je-li dána některá z výjimek uvedených v článku 13 nebo článku 20 Úmluvy. Tyto výjimky je však nutno vykládat restriktivně a mít při jejich aplikaci na paměti, že ve své podstatě jdou proti hlavním cílům Úmluvy. To vše ovšem platí za podmínky, že dítě fakticky vydat lze, tj. že se na území vydávajícího státu skutečně nachází.

14. I v rámci tohoto specifického řízení je na soudu, aby podle ust. § 132 o.s.ř. zhodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Podle vztahu k dokazované skutečnosti se rozlišují důkazy přímé a nepřímé (indicie). Přímým důkazem je ten, který přímo potvrzuje nebo vyvrací dokazovanou skutečnost (např. výpověď svědka o dokazované skutečnosti, kterou osobně viděl). Nepřímým důkazem je takový důkaz, který dokazuje skutečnost jinou, ale takovou, ze které je možné usuzovat, zda se stala či nestala skutečnost, která je předmětem dokazování. Skutečnost prokazovanou pouze nepřímými důkazy lze mít za prokázanou, jestliže na základě výsledků hodnocení těchto důkazů lze bez rozumných pochybností nabýt jistoty (přesvědčení) o tom, že se tato skutečnost opravdu stala (že je pravdivá); nestačí, lze-li usuzovat pouze na možnost její pravdivosti (na její pravděpodobnost). K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 2682/2013 ze dne 26. 6. 2014.
15. Po podrobném seznámení s obsahem spisu se odvolací soud plně ztotožňuje se závěry soudu I. stupně uvedenými v napadeném rozhodnutí, přičemž v podrobnostech lze odkázat na jeho správné a zcela vyčerpávající odůvodnění. Odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně vyznívá jasně, logicky a přesvědčivě, jeho závěry nelze v žádném případě hodnotit jako nepřezkoumatelné. Ve shodě se soudem I. stupně shledal i soud odvolací, že se v řízení nepodařilo prokázat, že se nezletilá na území České republiky zdržuje, resp. že se zde zdržovala v době, kdy bylo předmětné řízení zahájeno. O tom, že se ve Švýcarsku zdržují dlouhodobě, svědčí nejen výsledky dokazování před soudem I. stupně, ale i důkazy provedené v rámci odvolacího řízení, zejména pak návrh navrhovatele na navrácení nezletilé ze Švýcarska, sdělení navrhovatele (žádost o součinnost) adresované Ministerstvu zahraničních věcí České republiky včetně jeho příloh a také sdělení Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci o zprávě Ředitelství pro mezinárodní spolupráci Siren. Vzhledem k těmto provedeným důkazům, jež ve svém souhrnu poskytují dostatečný a ucelený přehled o tom, že nezletilá s odpůrkyní se zdržují na území Švýcarské konfederace (odkud mají aktuálně zákaz vycestovat), by bylo další doplnění dokazování (navrhované odvolatelem) zcela nadbytečné.
16. Soud I. stupně pak lze dát za pravdu i v tom, že nenachází-li se nezletilé dítě na území České republiky, nelze návrhu na navrácení do místa jeho obvyklého bydliště podanému u českých soudů vyhovět. Z tohoto hlediska je skutečně zcela nadbytečné zabývat se tím, zda přemístění dítěte do České republiky dne 12. 6. 2022 bylo protiprávní. Soud I. stupně tedy při svých úvahách postupoval správně a jeho klíčový závěr, že v řízení nebyla prokázána stěžejní podmínka pro vyhovění návratové žaloby, kterou je přítomnost nezletilé na území České republiky, je zcela správný a

v souladu s provedeným dokazováním. Své závěry soud I. stupně v odůvodnění napadeného usnesení vysvětlil zcela přiléhavě a způsobem naprosto korespondujícím s výsledky řízení. Co se pak týká argumentů, na kterých navrhovatel vystavěl svoje odvolání, tak k tomu lze uvést, že běží toliko o dohady a nepodložená tvrzení. Ze žádného důkazu předloženého odvolatelem nevyplývá ta skutečnost, že se nezletilá zdržuje na území České republiky, ani že se zde zdržovala v době zahájení řízení. Poukazuje-li odvolatel na emailovou komunikaci s OSPOD ÚMČ Praha 5 ze dne 15. 10. 2022 či úřední záznam opatrovníka nezletilé ze dne 18. 10. 2022, dle kterých odpůrkyně odmítla uvést adresu současného pobytu nezletilé a sociální pracovníci sdělila, že nezletilá do školy chodí mimo Prahu, jde toliko o důkazy nepřímé, z nichž v žádném případě nelze nabýt jistoty, že nezletilá s odpůrkyní v době zahájení tohoto řízení a později pobývaly či stále pobývají na území České republiky. Odvolatelem uváděná tvrzení o možnosti vydání nezletilé z území České republiky pak zcela vyvrátila aktuální zjištění odvolacího soudu z důkazů předložených opatrovníkem nezletilé i odpůrkyní, dle nichž i samotný odvolatel potvrzuje pobyt nezletilé na území Švýcarské konfederace, z jejíhož území se v nově zahájeném návratovém řízení vydání nezletilé domáhá.

17. Konečně přisvědčit nelze ani námitce odvolatele, že byly naplněny předpoklady pro postup soudu dle ust. § 488 z. ř. s., neboť odpůrkyně nebyla v řízení nečinná, na výzvy a předvolání soudu reagovala a z jejího písemného vyjádření (byť zaslání soudu formou emailu) byl zřejmý její nesouhlas se žalobním návrhem i omluva její neúčasti u nařízeného jednání. Nepřihlížení k takovému vyjádření, které zcela koresponduje s postojem odpůrkyně prezentovaným v průběhu celého řízení, by bylo přepjatým formalismem, když soud musí přihlížet i ke zvláštním okolnostem tohoto případu, mezi něž patří předmět a rychlost tohoto řízení, jakož i skutečnost, že odpůrkyně je cizí státní občankou, která není právně zastoupena.
18. Jelikož soud I. stupně nepochybil ani ve výroku o nákladech řízení před soudem I. stupně, rozsudek soudu I. stupně byl podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný v celém rozsahu potvrzen.
19. Vzhledem k charakteru řízení nebylo žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání.

Brno 24. ledna 2023

JUDr. Jiří Zrůst, Ph.D., v.r.
předseda senátu